

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členiek senátu Mgr. Simony Kočišovej, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Barbory Vrbovej, v právnej veci **žalobcu: GGFS s.r.o.**, Sasinkova 5, Bratislava, IČO: 47 079 690, *zastúpený: BOHUNICKÝ & Co. s.r.o., Lermontovova 16, Bratislava, IČO: 47 876 034*, proti **žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie**, Ružová dolina 10, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave, Matúškova 2142/21, 831 01 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5758-9000/2020 zo dňa 22.04.2020, takto

r o z h o d o l:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave (ďalej aj len „kontrolovaný“ alebo „ďalší účastník“) vyhlásil verejnú súťaž na predmet nadlimitnej zákazky „Zabezpečenie stravovania zamestnancov“ v Úradnom vestníku Európskej únie pod značkou 2019/S 248-614337 dňa 24. 12. 2019 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 261/2019 dňa 27. 12. 2019 pod značkou 36011 - MSS. V závislosti od predmetu zákazky, typu kontrolovaného a predpokladanej hodnoty zákazky vo výške 405 000,- eur bez DPH išlo o nadlimitnú zákazku na poskytnutie služieb.

2. V súťažných podkladoch uviedol kontrolovaný nasledovné:
  - v oddiele A.1 „Pokyny pre záujemcov a uchádzačov“ v časti I „Všeobecné informácie“

v bode 3 „Predmet zákazky“ v podbode 3.2 „Stručný opis predmetu zákazky“: *„Predmetom zákazky je zabezpečenie stravovania zamestnancov verejného obstarávateľa formou stravných poukážok - dodaním stravných lístkov na všetkých pracoviskách v rámci celej SR vo vybraných stravovacích zariadeniach zmluvných partnerov uchádzača, ktorí sú oprávnení tieto služby poskytovať.“*;

- v oddiele A.1 „Pokyny pre záujemcov a uchádzačov“ v časti I „Všeobecné informácie“ v bode 5 „Miesto a termín poskytnutia predmetu zákazky“ v podbode 5.1: *„Miesto poskytnutia predmetu zákazky: pracoviská Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave, Matúškova 21, 833 16 Bratislava, ktoré sú podrobne vymedzené v časti B.1 týchto súťažných podkladov.“*;

- v časti B.1 „Opis predmetu zákazky“ v bode 1. „Opis predmetu zákazky“: *„Predmetom zákazky je zabezpečenie stravovania zamestnancov verejného obstarávateľa formou stravných poukážok - dodaním stravných lístkov na všetkých pracoviskách v rámci celej SR vo vybraných stravovacích zariadeniach zmluvných partnerov uchádzača, ktorí sú oprávnení tieto služby poskytovať.“*;

- v časti B.1 „Opis predmetu zákazky“ v bode 2. „Špecifikácia predmetu zákazky“: *„Poskytovanie predmetu zákazky musí byť v súlade s ustanoveniami § 152 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v platnom znení (ďalej len ZP) a zákona č. 3 77/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov v platnom znení (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“). Verejný obstarávateľ, hlavne z dôvodu organizačného usporiadania vysunutých pracovísk, legislatívne viazaných a povinne vykonávaných činností v rámci všetkých aj tých najnedostupnejších regiónov (hlavnou náplňou činnosti verejného obstarávateľa je výkon kontroly - vykonáva úradné kontroly, štátne odborné kontroly a odber vzoriek na kontrolno-analytickú činnosť v piatich oblastiach poľnohospodárstva, predovšetkým u výrobcov, veľkodistribútorov a predajcov rastlinných komodít, krmív, hnojív a pôdy; zamestnanci verejného obstarávateľa sa často pohybujú v teréne - mimo svojho stáleho pracoviska, prevažne vo vidieckych oblastiach, kde odoberajú vzorky rastlín, pôdy, hnojív a pod.), považuje zabezpečovanie stravovacích služieb pre zamestnancov formou stravovacích poukážok vo forme stravných lístkov zatiaľ jediný pre neho akceptovateľný spôsob, keďže len tento spôsob je pre verejného obstarávateľa uplatniteľný a využiteľný. O využívaní elektronických stravovacích kariet verejný obstarávateľ vyššie uvedených dôvodov ešte neuvažuje. (...) Možnosť využitia stravných lístkov v celoslovenskom meradle.“*

- v časti B.1 „Opis predmetu zákazky“ v bode 3. „Miesta dodania predmetu zákazky“: *„Miestami dodania stravných lístkov sú : Bratislava, Zvolen, Košice, Spišské Vlachy, Spišská Belá, Vranov nad Topľou, Jakubovany, Haniska pri Košiciach, Bodorová, D. Plachtince, Víglaš, Beluša, Báhoň, N. Zámky, Želiezovce, V. Meder, V. Ripňany, Čierna nad Tisou, V. Nemecké; (presné adresy budú v prílohe objednávky). Sú to miesta kde budú dodané stravné lístky v hárkoch, v požadovanej nominálnej hodnote a množstve. Nejedná sa o miesta, kde sa zamestnanci stravujú.“*

3. Okrem uvedeného kontrolovaný v súťažných podkladoch špecifikoval ďalšie parametre zákazky:

- v oddiele A.1 „Pokyny pre záujemcov a uchádzačov“ v časti IV „Predkladanie ponuky“ v bode 19 „Variantné riešenia“ v podbode 19.1: *„Uchádzačom sa nepovoľuje predložiť variantné riešenie vo vzťahu k požadovanému predmetu zákazky.“*;

- v oddiele A.1 „Pokyny pre záujemcov a uchádzačov“ v časti IV „Predkladanie ponuky“ v bode 19 „Variantné riešenia“ v podbode 19.2: *„Ak súčasťou ponuky bude aj variantné riešenie, variantné riešenie nebude zaradené do vyhodnocovania ponúk a bude sa naň hľadieť, akoby nebolo predložené.“*

4. Žalobca ako záujemca podal námietky smerujúce podľa § 170 ods. 3 písm. b) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) proti podmienkam uvedeným v iných dokumentoch potrebných na vypracovanie ponuky poskytnutých kontrolovaným. Námietky žalobca rozdelil do dvoch bodov.

5. V bode A namietal stanovenie požiadavky na predmet zákazky spôsobom, ktorý akceptuje len papierovú podobu stravných lístkov. Poukázal na § 10 ods. 2 a § 42 zákona o verejnom obstarávaní a § 152 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Zákonník práce“). Dôvodil najmä tým, že kontrolovaný v súťažných podkladoch v opise predmetu zákazky vylúčil jeden z plnohodnotných spôsobov, ktorým je možné naplniť účel obstarávaného predmetu zákazky, čím bezdôvodne a protizákonne obmedzil hospodársku súťaž. Uviedol, že existujú dve formy stravných poukážok - papierové stravné lístky a elektronické stravné karty. Umožnenie dosiahnutia účelu predmetnej súťaže len prostredníctvom jedného vybraného riešenia (papierové stravné lístky) má podľa jeho názoru za následok obmedzenie hospodárskej súťaže a diskrimináciu potenciálnych záujemcov/uchádzačov, ktorí by boli schopní splniť účel verejného obstarávania prostredníctvom elektronických stravovacích poukážok (kariet). Poukázal na ním predložený zoznam akceptačných miest ozrejmujući, koľko stravovacích zariadení sa v konkrétnom meste nachádza, čím podporuje svoje tvrdenie, že účel predmetnej súťaže je možné dosiahnuť aj prostredníctvom elektronických stravovacích kariet. Súčasne poukázal na počet akceptačných miest spoločnosti DOXX - Stravné lístky, spol. s. r. o., v zmysle ktorého je podľa žalobcu zrejmé, že uplatniteľnosť stravných lístkov prostredníctvom spoločnosti DOXX - Stravné lístky, spol. s. r. o. je rovnocenná k miere uplatniteľnosti elektronických stravovacích kariet.

6. V bode B namietal nesúlad informácií týkajúcich sa stanovenia predpokladanej hodnoty zákazky.

7. Žalovaný rozhodnutím č. 3708-6000/2020 zo dňa 10.03.2020 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) zamietol námietky žalobcu podľa § 175 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní ako nedôvodné.

8. K námietkam sumarizovaným pod bodom A žalovaný uviedol, že verejný obstarávateľ vymedzuje predmet zákazky na základe podrobného opisu s uvedením technických požiadaviek tak, aby spĺňal ním stanovený účel. Môže uviesť aj formu za predpokladu, že nediskriminuje bezdôvodne iné do úvahy prichádzajúce formy. Dôležité pre proces verejného obstarávania je poznanie možností trhu, možností jednotlivých dodávateľov, možnosti získania kompletnej dodávky a pod. ďalej uviedol, že zákon o verejnom obstarávaní nekonkretizuje predmet zákazky, čo do obsahu a rozsahu, toto ponecháva v kompetencii verejného obstarávateľa, ktorý musí postupovať v zmysle cit. zákona a dodržiavať princípy verejného obstarávania. Kontrolovaný podľa žalovaného disponoval kompetenciou definovať predmet zákazky na zabezpečenie stravovania prostredníctvom stravovacích poukážok. S poukazom na znenie súťažných podkladov je zrejmé, že kontrolovaný v predmetnej verejnej súťaži nepripustil variantné riešenia v podobe elektronických kariet.

9. Žalovaný ďalej uviedol, že inštitút variantných riešení by mal byť využívaný najmä v postupe zadávania zákazky inovatívnym partnerstvom; ide o fakultatívny inštitút a kontrolovaný nebol povinný ho aplikovať. Kontrolovaný tým, že nepripustil variantné riešenie zabezpečenia stravovania inak ako prostredníctvom papierových stravovacích

poukážok, neporušil zákon o verejnom obstarávaní.

10. K zabezpečeniu hospodárskej súťaže žalovaný uviedol, že na trhu pôsobí dostatočný počet hospodárskych subjektov, ktoré sú schopné plniť predmet zákazky. Väčšina hospodárskych subjektov na trhu je schopná zabezpečiť stravovanie tak prostredníctvom stravovacích poukážok ako aj prostredníctvom elektronických kariet, a preto nemožno tvrdiť, že by kontrolovaný pripustením len jedného riešenia (stravovacích poukážok) zúžil hospodársku súťaž a bezdôvodne diskriminoval potenciálnych uchádzačov. Ďalej uviedol, že žalobca ako hospodársky subjekt má právo slobodne sa rozhodnúť, aký bude jeho predmet podnikania a aké služby sa rozhodne na trhu ponúkať. Nemôže byť dané za vinu kontrolovanému, že obstaráva predmet zákazky, ktorý žalobca nie je schopný realizovať, nakoľko kontrolovaný nerozhodoval o tom, v akej oblasti bude žalobca podnikáť.

11. Žalovaný vyhodnotil ako nedôvodné aj námietky žalobcu pod bodom B, týkajúce sa stanovenia predpokladanej hodnoty zákazky.

12. Žalobca podal voči prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, v ktorom namieta proti posúdeniu jeho námietok v bode A. Rada žalovaného (ďalej aj len „Rada“) rozhodnutím č. 5758-9000/2020 zo dňa 22.04.2020 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolanie žalobcu zamietla a potvrdila prvostupňové rozhodnutie.

13. Rada sa v zásade pridržala argumentácie žalovaného v prvostupňovom rozhodnutí a doplnila, že v prípade poskytovania papierových stravných lístkov a elektronických kariet ide o odlišné segmenty trhu, ktoré vyplývajú z odlišností v spôsobe zavedenia, „spracovania“, evidovania, spôsobu sprostredkovania zamestnancom a následného používania samotnými zamestnancami. Z uvedeného podľa Rady žalovaného vyplýva objektívna existencia určitých výhod a nevýhod plynúcich z používania oboch typov prostriedkov na zabezpečenie stravovania zamestnancov, pričom závisí len od preferencií verejného obstarávateľa, pre aký typ prostriedku na zabezpečenie stravovania pre svojich zamestnancov sa rozhodne. S poukazom na svoju rozhodovaciu prax uviedla, že uprednostnenie jednej formy predmetu zákazky pred inou nemusí byť nevyhnutne znakom diskriminácie záujemcov, pretože je potrebné posudzovať uplatniteľnosť a využiteľnosť tej-ktorej formy na zabezpečenie účelu verejného obstarávania, ktorým v tomto prípade je zabezpečenie stravovania zamestnancov kontrolovaného. K tomu poukázala na odôvodnenie kontrolovaného, ktorý v súťažných podkladoch uviedol dôvod, pre ktorý elektronické karty nezodpovedajú jeho požiadavkám (súťažné podklady - časť B.1 „Opis predmetu zákazky“ v bode 2. „Špecifikácia predmetu zákazky“). Kontrolovaný stanovením požiadavky na papierovú formu stravných poukážok podľa Rady vychádzal z posúdenia vlastných potrieb na zabezpečenie stravovania pre svojich zamestnancov. Je v kompetencii verejného obstarávateľa definovať predmet zákazky tak, aby boli naplnené jeho potreby. Kontrolovaný mal v tomto prípade právo zadefinovať, akú formu stravných poukážok má v úmysle obstaráť pre svojich zamestnancov, a teda nepostupoval diskriminačne, keď sa rozhodol obstaráť stravné lístky v papierovej podobe. Ďalej Rada v zhode so žalovaným uviedla, že na trhu pôsobí dostatočný počet hospodárskych subjektov, ktoré sú schopné plniť daný predmet zákazky, pričom väčšina hospodárskych subjektov na trhu je schopná zabezpečiť stravovanie tak prostredníctvom stravovacích poukážok, ako aj elektronických kariet. Hospodársky subjekt má právo slobodne sa rozhodnúť, aký bude jeho predmet podnikania a aké služby sa rozhodne na trhu ponúkať a nemôže byť dávané za vinu kontrolovanému, že tento obstaráva predmet zákazky, ktorý žalobca neposkytuje.

14. Rada k výkladu ustanovenia § 42 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní poukázala na

postup podľa prílohy č. 3 k tomuto zákonu - technické požiadavky na tovar a služby na účely tohto zákona vychádzajú z technických špecifikácií, ktorými sa určujú charakteristické vlastnosti tovaru a služieb. Tieto technické požiadavky zahŕňajú najmä charakteristiky výrobkov a materiálu podľa osobitného predpisu, úroveň vplyvu na životné prostredie a klímu a ďalšie požiadavky, ako je napríklad dostupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím, zabezpečenie kvality, terminológie, symbolov, balenia, označovania a etiketovania, návodu na použitie a výrobných postupov a metód v ktorejkoľvek fáze životného cyklu tovaru a služby a postupy posudzovania zhody. Ak by kontrolovaný pripustil variantné riešenia v zmysle § 47 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, plnenie predmetu zákazky prostredníctvom elektronických stravných poukážok by mohlo byť zrejme vyhodnotené ako prípustné variantné riešenie. Rada žalovaného však poukázala na to, že kontrolovaný predkladanie variantných riešení v predmetnom verejnom obstarávaní neumožnil.

II. Žaloba

15. Žalobca zastúpený advokátskou kanceláriou podal včas proti napadnutému rozhodnutiu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správnu žalobu, ktorú odôvodňoval tým, že uvedené rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov; ďalej len „SSP“), sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP) a zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e) SSP). Navrhol, aby správny súd napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

16. Žalobca namietal záver žalovaného, že predmet zákazky určil kontrolovaný nediskriminačne, hoci vylúčil možnosť obstarávania stravovania pre svojich zamestnancov elektronickými stravovacími kartami. Argumentoval, že predmetná zákazka vykazuje znaky skrytej diskriminácie. Poukázal na to, že účelom verejného obstarávania na predmet zákazky bolo zabezpečenie stravovania pre zamestnancov kontrolovaného v zmysle § 152 Zákonníka práce, pričom tento účel bolo objektívne a preukázateľne možné splniť nielen vyhlásením súťaže na (užšie definovaný) predmet zákazky, ale aj vyhlásením súťaže na širší predmet zákazky obsahujúci zabezpečenie stravovania prostredníctvom elektronických poukážok.

17. Namietal uprednostnenie papierových stravných poukážok z kontrolovaným deklarovaneho dôvodu organizačného usporiadania vysunutých pracovísk kontrolovaného a interných procesov. Podľa žalobcu je takáto obhajoba zvolenej špecifikácie predmetu zákazky nedostatočná, nepodložená a účelová. V tejto súvislosti namietal aj závery žalovaného, v ktorých uvádza, že v prípade zabezpečenia stravovania formou papierových stravných lístkov a elektronických kariet ide o dva „odlišné segmenty trhu“. K tomu argumentoval, že elektronické karty sú určené na ten istý účel ako papierové stravné lístky, t. j. zabezpečenie stravovania zamestnancov, pričom elektronické karty naopak poskytujú odbremenenie od administratívnej záťaže a úsporu nákladov.

18. Podľa žalobcu si žalovaný neoveril opodstatnenosť odôvodnenia uprednostnenia papierových stravných poukážok a len nekriticky prevzal argumentáciu kontrolovaného. Opodstatneným dôvodom, prečo neboli v rámci predmetu zákazky súťažené aj elektronické poukážky, by potenciálne mohla byť napríklad nemožnosť kontrolovaného ich „sprocesovať“ - túto skutočnosť však kontrolovaný nepreukázal a žalovaný ani neskúmal. Ďalej namietal, že

ak by aj potenciálne bol v niektorom mieste problém s použitím elektronických kariet (čo nebolo preukázané), nie je vylúčené, že rovnaký problém by mohli mať v danom mieste zamestnanci kontrolovaného aj s použitím papierových stravných poukážok. Nie všetky prevádzky totiž akceptujú akékoľvek papierové stravné poukážky, a preto nikde nie je zaručené, že by v niektorých prevádzkach pracovníci kontrolovaného nemali problém aj s uplatnením papierových stravných poukážok.

19. Žalobca ďalej namietal, že nejde o odlišné segmenty trhu, pretože papierové stravné poukážky ako aj elektronické karty slúžia rovnako na totožný účel - zabezpečenie stravovania zamestnancov. Podľa žalobcu nie je pravdou, že na trhu v čase vyhlásenia súťaže na predmet zákazky pôsobilo dostatočné množstvo subjektov, čím sa vylúčenie elektronických stravných poukážok zo špecifikácie predmetu súťaže stáva o to viac relevantným/diskriminačným v danom čase a za daných okolností. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný vo svojich metodických usmerneniach konštantne uvádza, že je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti každého prípadu.

20. Žalobca tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s českou judikatúrou, na ktorú poukázal v odvolaní, a aj vlastným rozhodnutím žalovaného č. 14038-5000/2019 zo dňa 16.10.2019.

21. Žalobca zdôraznil, že kontrolovaný postupoval pri vypracovaní požiadaviek na predmet zákazky v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, keďže požiadavka na papierovú formu stravovacích poukážok nie je (analogicky) požiadavkou na funkciu alebo výkon, ale požiadavkou na formu - spôsob plnenia. Takúto podmienku považuje za bezdôvodne obmedzujúcu hospodársku súťaž, a teda diskriminačnú, keďže požadovaný obsah, kvalitu aj rozsah plnenia dokážu hospodárske subjekty poskytnúť aj inou formou, ako stanovil kontrolovaný, konkrétne prostredníctvom elektronických stravovacích poukážok.

22. Žalobca vzhľadom na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia v nedostatočnom odôvodnení a v absencii právnych úvah druhostupňového orgánu smerujúcich k rozhodnutiu. Rada úradu bola povinná sa vysporiadať so všetkými argumentmi dôležitými pre právne posúdenie veci a svoje úvahy odôvodniť. Veľká časť napadnutého rozhodnutia však predstavuje len citáciu z prvostupňového rozhodnutia a vyjadrenia kontrolovaného bez vlastného vyhodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci. Ak žalovaný neprihliadol na vyjadrenia žalobcu, mal to v rozhodnutí náležite odôvodniť, čo neurobil. Žalobca preto považuje napadnuté rozhodnutie za svojvoľné a arbitrárne a môže sa len domnievať, čo mala Rada žalovaného za preukázané a čo nie, čo je iba tvrdenie účastníka a čo je preukázaný skutkový stav. Ďalej žalobca namietal, že žalovaný sa nezaoberal ani aktuálnou situáciou na trhu emitentov stravovacích poukážok a bez ďalšieho tvrdil, že na trhu bol dostatok hospodárskych subjektov, ktoré boli schopné plniť predmet zákazky. Takéto nezistenie dôvodu, na podklade ktorého žalovaný ospravedlnil konanie kontrolovaného a spochybnil argumentáciu žalobcu, nie je podľa názoru žalobcu prijateľné a dochádza tým k porušeniu zásady materiálnej pravdy. Zároveň žalobca namietol, že Rada úradu porušila § 177 ods. 11 zákona o verejnom obstarávaní.

III.

Vyjadrenie žalovaného

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V

podrobnostiach sa pridržiaval odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a doplnil, že zásadu zákazu diskriminácie si nemožno zamieňať s jednoduchou nemožnosťou konkrétneho dodávateľa splniť podmienky verejného obstarávania a realizovať predmet obstarávania v požadovanej kvalite alebo rozsahu. Pokiaľ by verejný obstarávateľ nebol oprávnený stanoviť požiadavky na predmet zákazky, zjavne by nebol schopný dosiahnuť ani cieľ verejného obstarávania. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Brně č. 31 Af 3/2015-29 zo dňa 19.12.2016 a Najvyššieho správneho súdu ČR č. 9 Afs 87/2008 zo dňa 9.7.2009, podľa ktorých predmet verejnej zákazky vychádza z potrieb obstarávateľa, jeho finančných možností a pod.

24. Poukázal na to, že určitá miera voľnosti verejného obstarávateľa aj dodávateľa je zákonom o verejnom obstarávaní predvídaná a povolená a nemusí nevyhnutne byť znakom diskriminácie subjektov. Požiadavky na predmet zákazky nesmú byť stanovené tak, aby určitým dodávateľom bezdôvodne priamo alebo nepriamo zaručovali konkurenčnú výhodu alebo bezdôvodne vytvárali prekážky hospodárskej súťaži. V súlade s rozhodovacou praxou rady úradu nie je verejný obstarávateľ povinný pripustiť ekvivalent, ak sa neodkazuje na konkrétny výrobok. Kontrolovaný svoju požiadavku na zabezpečenie stravovacích služieb pre jeho zamestnancov formou stravovacích poukázok v papierovej forme podľa žalovaného riadne odôvodnil. Žalovaný ďalej uviedol, že verejnému obstarávateľovi nevyplýva žiadna automatická povinnosť aktívne odôvodňovať, čo ho viedlo ku stanoveniu tej ktorej požiadavky na predmet zákazky, a už vôbec nie v súťažných podkladoch. Účelom súťažných podkladov je predovšetkým poskytnúť potencionálnym dodávateľom dostatočné informácie k tomu, aby mohli hospodárske subjekty najmä vypracovať a podať porovnateľné ponuky, vysvetlenie súťažných podkladov potom slúži k vyriešeniu prípadných nejasností. Za správnosť a úplnosť opisu predmetu zákazky je zodpovedný verejný obstarávateľ, a nie dodávateľ (žalobca), preto dodávateľovi neprináleží rozhodovať o tom, akú formu stravovacích poukázok má verejný obstarávateľ požadovať.

25. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca bol úspešný vo verejných obstarávaníach, v ktorých verejní obstarávatelia požadovali zabezpečiť stravovanie pre ich zamestnancov výlučne prostredníctvom elektronických kariet, pričom žalovaný pri kontrole týchto verejných obstarávaní nekonštatoval diskrimináciu dodávateľov, ktorí mohli dodať predmet zákazky len papierovými stravnými lístkami. Žalovaný trval na tom, že skutkový stav zistil riadne a dostatočne pre rozhodnutie veci.

IV. Replika žalobcu

26. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného v zásade zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. Opätovne poukázal na zásadu zákazu diskriminácie, účel predmetu zákazky, jeho schopnosť zabezpečiť tento účel, ďalej na to, že kvalitu realizácie verejného obstarávania nemožno bez ďalšieho vzťahovať na samotnú formu stravných lístkov, ako aj na to, že záver kontrolovaného ohľadom nemožnosti realizovať rozsah zákazky bol nedôvodný.

V. Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania k žalobe a ďalšie vyjadrenia

27. Ďalší účastník konania sa vo svojom vyjadrení v plnom rozsahu stotožnil s právnou

argumentáciou a odôvodnením, ktoré uviedol žalovaný a navrhol žalobu zamietnuť.

28. Žalobca reagoval na vyjadrenie ďalšieho účastníka vyjadrením, v ktorom zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. Okrem uvedeného poukázal na novelu Zákonníka práce, kedy bol dňa 04.02.2021 schválený zákon č. 76/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré, ktorým sa s účinnosťou od 1. januára 2023 v Slovenskej republike zavedie povinná elektronická podoba stravovacej poukážky, pričom zamestnávateľ bude môcť poskytnúť zamestnancovi stravný lístok v papierovej podobe len vtedy, ak jeho použitie v elektronickej podobe počas pracovnej zmeny na pracovisku alebo v jeho blízkosti nie je možné.

29. Žalovaný reagoval na vyjadrenie ďalšieho účastníka ako aj na vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu ďalšieho účastníka, kedy zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. K poukazu na novelu Zákonníka práce uviedol, že predmetné verejné obstarávanie, ktorého sa týka uvedený spor, bolo vyhlásené v Úradnom vestníku Európskej únie pod značkou 2019/S 248-614337 dňa 24. 12. 2019 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 261/2019 dňa 27. 12. 2019 pod značkou 36011-MSS. Uvedené preukazuje, že verejné obstarávanie bolo vyhlásené ešte pred tým, než bol zverejnený, čo i len zámer novelizácie Zákonníka práce, týkajúci sa povinnej elektronickej formy stravovacích poukážok.

VI.

Konanie na správnom súde

30. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre vo veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 1S správneho súdu. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-5S/114/2020.

VII.

Verejné vyhlásenie rozsudku

31. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane konania, ktoré mu prechádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 24. februára 2026, keďže boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Účastníci konania o nariadenie pojednávania vo veci nežiadali v žiadnom zo svojich podaní. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s lehotou uvedenou v § 137 ods. 4 SSP oznámené na úradnej tabuli súdu a súčasne zadané na zverejnenie na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

VIII. Relevantná právna úprava

32. Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 269/2018 Z. z., v znení účinnom do 31.12.2019, verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

33. Podľa § 42 ods. 1 písm. b) zák. č. 343/2015 Z.z., súťažné podklady sú písomné, grafické alebo iné podklady obsahujúce podrobné vymedzenie predmetu zákazky. V súťažných podkladoch verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú všetky okolnosti, ktoré budú dôležité na plnenie zmluvy a na vypracovanie ponuky. Opis predmetu zákazky môže odkazovať aj na osobitný postup alebo metódu výroby alebo poskytovania požadovaných tovarov, stavebných prác alebo služieb, ako aj na osobitný postup inej fázy ich životného cyklu, a to aj vtedy, ak tieto faktory netvoria súčasť ich hmotnej podstaty, musia však súvisieť s predmetom zákazky a byť primerané jej hodnote a cieľom. Predmet zákazky musí verejný obstarávateľ a obstarávateľ opísať jednoznačne, úplne a neustranne na základe technických požiadaviek podľa prílohy č. 3. Technické požiadavky (a) zohľadnia požiadavky dostupnosti pre osoby so zdravotným postihnutím a riešenia vhodné pre všetkých užívateľov okrem náležite odôvodnených prípadov; ak právne záväzné akty Európskej únie ustanovujú záväzné požiadavky dostupnosti pre osoby so zdravotným postihnutím alebo riešenia vhodné pre všetkých užívateľov, v technických požiadavkách verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú odkaz na príslušné právne záväzné akty Európskej únie, (b) musia byť určené tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená hospodárska súťaž.

34. Podľa § 42 ods. 2 písm. a) zák. č. 343/2015 Z.z., verejný obstarávateľ a obstarávateľ vypracujú opis predmetu zákazky na základe výkonnostných a funkčných požiadaviek, ktoré môžu zahŕňať environmentálne charakteristiky; technické požiadavky sa musia určiť tak, aby boli zrejmé všetky podmienky a okolnosti dôležité na vypracovanie ponuky.

35. Podľa § 47 ods. 1 zák. č. 343/2015 Z.z., verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ môže uchádzačom povoliť predloženie variantných riešení. V oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú, či povoľujú predloženie variantných riešení. Na variantné riešenia, ktoré neboli povolené, sa neprihliada. Variantné riešenia musia súvisieť s predmetom zákazky.

36. Podľa § 152 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v čase vyhlásenia verejného obstarávania, zamestnávateľ je povinný zabezpečovať zamestnancom vo všetkých zmenách stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy priamo na pracoviskách alebo v ich blízkosti; túto povinnosť má aj zamestnávateľ alebo agentúra dočasného zamestnávania voči dočasne pridelenému zamestnancovi. Túto povinnosť nemá voči zamestnancom vyslaným na pracovnú cestu, s výnimkou zamestnancov vyslaných na pracovnú cestu, ktorí na svojom pravidelnom pracovisku odpracovali viac ako štyri hodiny. Povinnosť zamestnávateľa ustanovená v prvej vete sa nevzťahuje na zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v zahraničí.

37. Podľa § 152 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ zabezpečuje stravovanie podľa odseku 1 najmä poskytovaním jedného teplého hlavného jedla vrátane vhodného nápoja

zamestnancovi v priebehu pracovnej zmeny vo vlastnom stravovacom zariadení, v stravovacom zariadení iného zamestnávateľa alebo zabezpečí stravovanie pre svojich zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, ak ich sprostredkuje u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie poskytovať stravovacie služby. Nárok na poskytnutie stravy má zamestnanec, ktorý v rámci pracovnej zmeny vykonáva prácu viac ako štyri hodiny. Ak pracovná zmena trvá viac ako 11 hodín, zamestnávateľ môže zabezpečiť poskytnutie ďalšieho teplého hlavného jedla.

IX. Právne posúdenie

38. Správny súd po oboznámení sa s predmetom konania konštatuje, že relevantným pre posúdenie dôvodnosti žaloby je vyriešenie otázky, či bola žalobcovi nezákonne odňatá možnosť zúčastniť sa verejného obstarávania vyhláseného kontrolovaným, pretože predmet obstarávania bol konkretizovaný len ako papierové stravné lístky bez možnosti alternatívy (napríklad v podobe elektronických stravných lístkov).

39. Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní bolo napadnuté rozhodnutie, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým žalovaný zamietol námietky žalobcu podľa § 175 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní. Správny súd zistil, že Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) toho času ako vecne a miestne príslušný správny súd rozhodoval v obdobnej veci, týkajúcej sa rovnakých účastníkov, pričom išlo v zásade o takmer totožnú žalobnú argumentáciu žalobcu, kedy vydal rozsudok č. k. 2S/205/2020-117 zo dňa 27.02.2023, ktorým zrušil rozhodnutia orgánov verejnej správy a vec vrátil orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Citované rozhodnutie sa týkalo taktiež zamietnutia námietok žalobcu podľa § 175 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, pričom podstatu argumentácie taktiež tvorila námietka týkajúca sa nedodržania zásady zákazu diskriminácie pri stanovení špecifikácie zákazky, kedy kontrolovaný uprednostnil papierové stravovacie poukážky a nie elektronické karty, pričom taktiež nepripustil variantné riešenie. Krajský súd vyhodnotil v cit. rozsudku žalobný bod namietajúci proti diskriminácii (t.j. totožný žalobný bod popri totožnej žalobnej argumentácii, o aký ide v prejednávanej veci) ako nedôvodný, t. j. neidentifikoval jeho spôsobilosť dosiahnuť zrušenie preskúmaného rozhodnutia na podklade argumentácie žalobcu použitej v správnej žalobe. Avšak ako dôvod pre zrušenie rozhodnutí vo veci vedenej pod sp.zn. 2S/205/2020 krajský súd vyhodnotil nesprávne posúdenie námietok žalobcu vo vzťahu k zmätočne uvádzanej predpokladanej hodnote zákazky. Cit. rozsudok krajského súdu bol rozsudkom Najvyššieho správneho súdu SR (ďalej aj len „kasačný súd“) sp.zn. 8Sfk/12/2024 z 29. mája 2025 zrušený a vrátený, s ohľadom na § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z., už správneho súdu. V cit. rozsudku kasačného súdu, sa kasačný súd stotožnil s tým, ako krajský súd posúdil žalobný bod, týkajúci sa diskriminácie, resp. sa stotožnil s odôvodnením krajského súdu pri vyhodnotení nedôvodnosti tohto žalobného bodu. Dôvodom pre zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu bolo podľa kasačného súdu pochybenie vo vzťahu k dôvodu zrušenia deklarovaného správnym súdom (nesprávne posúdenie námietok žalobcu vo vzťahu k predpokladanej hodnote zákazky), pretože išlo o dôvod, ktorý žalobca v správnej žalobe neuvádzal, ani z nej nevyplynuli.

40. Sumarizujúc uvedené, správny súd konštatuje, že pokiaľ ide o posúdenie otázky dôvodnosti žalobného bodu (resp. žalobnej argumentácie) krajským súdom, týkajúceho sa namietanej diskriminácie pri stanovení špecifikácie zákazky (totožný aj v prejednávanej veci),

toto bolo kasačným súdom vyhodnotené ako správne právne posúdenie. Preto správny súd pri posudzovaní opodstatnenosti tohto žalobného bodu v tejto veci bude vychádzať z právnych záverov zrušujúceho rozsudku kasačného súdu sp.zn. 8Sfk/12/2024 z 29. mája 2025, ako aj relevantnej časti právneho posúdenia tejto otázky krajským súdom v jeho rozsudku č. k. 2S/205/2020-117, s ktorého závermi sa v tejto časti kasačný súd stotožnil.

41. Správny súd konštatuje, že podstatou žalobnej námietky bolo, že kontrolovaný nezákonne odňal žalobcovi možnosť zúčastniť sa verejného obstarávania, keďže predmet obstarávania špecifikáciou zúžil len na papierové stravné lístky bez možnosti alternatívy. Uvedené žalobca považoval za diskriminačné, pričom v tejto súvislosti poukazoval na § 10 ods. 2 a § 42 zákona o verejnom obstarávaní a § 152 Zákonníka práce.

42. Správny súd uvádza, že Zákonník práce v ustanovení § 152 v znení účinnom v čase vyhlásenia verejného obstarávania ukladal zamestnávateľom povinnosť zabezpečiť pre svojich zamestnancov stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy priamo na pracoviskách alebo v ich blízkosti, ak zamestnanec odpracoval viac ako štyri hodiny. Túto povinnosť zamestnávateľ splnil najmä poskytovaním jedného teplého hlavného jedla vrátane vhodného nápoja zamestnancovi v priebehu pracovnej zmeny vo vlastnom stravovacom zariadení, v stravovacom zariadení iného zamestnávateľa alebo keď zabezpečil stravovanie pre svojich zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, ak ich sprostredkuje u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie poskytovať stravovacie služby. V predmetnej právnej veci je zrejmé, že zamestnávateľ (kontrolovaný) zabezpečoval stravovanie pre jeho zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, a za tým účelom vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky „Zabezpečenie stravovania zamestnancov“, ktorý bol v súťažných podkladoch konkretizovaný, resp. opísaný ako zabezpečenie stravovania zamestnancov formou stravných poukážok - dodaním stravných lístkov na všetkých pracoviskách v rámci celej SR vo vybraných stravovacích zariadeniach zmluvných partnerov uchádzača, ktorí sú oprávnení tieto služby poskytovať.

43. Kontrolovaný teda vyhlásil verejné obstarávanie, ktorého predmetom bolo dodanie stravných poukážok v papierovej forme bez možnosti variantného riešenia. V súťažných podkladoch navyše kontrolovaný doslovne poukázal na to, že predmet zákazky (t.j. stravné poukážky v papierovej forme) musia byť v súlade s § 152 ods. 2 Zákonníka práce (časť B.1 „Opis predmetu zákazky“, bod 2. „Špecifikácia predmetu zákazky“).

44. Správny súd poukazuje na to, že kontrolovaný uviedol logické dôvody, ktoré ho viedli k preferencii papierovej formy stravovacích poukážok, keď v súťažných podkladoch uviedol, že vzhľadom na jeho organizačné usporiadanie vysunutých pracovísk a vykonávané činnosti v rámci všetkých aj tých najnedostupnejších regiónov považuje zabezpečovanie stravovacích služieb pre zamestnancov formou stravovacích poukážok vo forme stravných lístkov zatiaľ jediný pre neho akceptovateľný spôsob, keďže len tento spôsob je pre neho uplatniteľný a využiteľný. Súčasne s poukazom na toto odôvodnenie uviedol, že zatiaľ neuvažuje o využívaní elektronických stravovacích kariet. V tejto súvislosti správny súd konštatuje, že povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť stravovanie (v prípade, ak ho nezabezpečuje sám vo vlastnom stravovacom zariadení) je logicky viazaná na jeho podmienky, resp. potreby, pretože v opačnom prípade by bola len formálne splnenou. Inak povedané, ak by jeho zamestnanci vzhľadom na výkon ich činnosti v odľahlých regiónoch nemali možnosť, resp. by mali sťaženú možnosť využitia elektronických stravovacích poukážok v stravovacích zariadeniach,

ktoré v týchto regiónoch navštevujú, nemá logický význam, aby zamestnávateľ obstarával tieto elektronické stravovacie poukážky. Uvedené by naopak v konečnom dôsledku mohli spôsobiť, že kontrolovaný ako zamestnávateľ by sa sám vystavil situácii, kedy bude pre neho výrazne sťažené alebo až znemožnené splnenie povinnosti zamestnávateľa podľa § 152 Zákonníka práce. Z uvedené dôvodu má stanovisko kontrolovaného, že pri určovaní predmetu verejného obstarávania vychádzal z potrieb jeho zamestnancov, racionálny základ a neporušuje zákon o verejnom obstarávaní ani Zákonník práce.

45. Správny súd na základe vyššie uvedeného sumarizuje, že pre kontrolovaného ako zamestnávateľa nie je bez významu, a ani to nemožno považovať za samoúčelné, že realizácia povinnosti zamestnávateľa zabezpečiť stravovanie v prípade, ak ho nezabezpečuje sám vo vlastnom stravovacom zaradení, sa odvíjala od jeho potrieb, resp. v končenom dôsledku od potrieb jeho zamestnancov, ktoré úzko súviseli s možnou uplatniteľnosťou určitej formy stravných poukážok - v tomto prípade papierovej formy. Kontrolovaný preto postupoval v medziach zákona, keď ako zamestnávateľ pretavil vôľu a názor svojich zamestnancov na podstatu a formu zabezpečenia ich stravovania do predmetu verejného obstarávania.

46. Správny súd na základe uvedeného nedospel k záveru o diskriminácii žalobcu, ktorý neposkytuje papierové stravovacie poukážky, ale len elektronické stravovacie poukážky, pretože bolo vlastným rozhodnutím žalobcu pri vstupe na trh emitentov stravovacích poukážok, akým podnikateľským smerom bude orientovať svoj business model, t. j. predmet podnikania a akým obsahom ho naplní. To, že sa vydal určitou konkrétnou cestou a rozhodol sa pôsobiť na platforme emitenta len elektronických stravovacích poukážok, bolo jeho vedomým dobrovoľným rozhodnutím o redukovanom rozsahu a špecifickej forme jeho pôsobenia na predmetnom trhu v dobe, kedy papierovú formu stravovacích poukážok zďaleka nebolo možné považovať za definitívne prekonanú.

47. Správny súd len pre doplnenie uvádza, že na tomto závere nič nemení ani novelizácia § 152 Zákonníka práce od 1.3.2021 zákonom č. 76/2021 Z.z., na ktorú poukazuje žalobca, pretože zákonodarca len precizoval možnosť zamestnanca vybrať si medzi stravovacími poukážkami alebo účelovo viazanými finančnými príspevkami na stravovanie. Čiže, ak si zamestnanci vyberú poskytovanie finančných príspevkov na stravovanie a nie elektronické stravovacie poukážky (karty), zamestnávateľ nebude musieť vyhlásovať verejné obstarávanie na obstaranie elektronických stravovacích poukážok; aj z tohto pohľadu je námietka žalobcu neopodstatnená. Odhliadnuc od uvedeného, novelizované ustanovenie § 152 Zákonníka práce nemožno v predmetnej právnej veci aplikovať, keďže platí odo dňa účinnosti zákona a nie späť. Predmetné verejné obstarávanie bolo vyhlásené dňa 27.12.2019, teda ešte pred novelizáciou Zákonníka práce.

48. Správny súd po vysporiadaní sa s touto kľúčovou otázkou nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími čiastkovými argumentmi žalobcu, keďže by nemali zásadný význam pre prípadnú zmenu rozhodnutia vo veci ((o. i. veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21. januára 1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09. decembra 1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19. apríla 1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90). S odkazom na vyššie uvedené dôvody, po preskúmaní relevantnej žalobnej námietky, správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

49. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody,

pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradil. Ďalšiemu účastníkovi konania správny súd v zmysle § 169 a contrario SSP právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu nebola v konaní súdom uložená žiadna právne vynútiteľná povinnosť, pričom súčasne súd nezistil a ďalší účastník konania ani netvrdil dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné priznať mu právo na náhradu trov konania.

50. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP v spojení s § 493e SSP), na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 24. februára 2026

Mgr. Monika Hrašnová
predsedníčka senátu

Mgr. Simona Kočíšová, PhD.
členka senátu

JUDr. Barbora Vrbová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

████████████████████